

## Čís. 45.

**Přípustnost zmateční stížnosti ohlášené z příkazu otcova matkou nezletilé obžalované, třeba že se tato v souhlase s matkou opravných prostředků proti rozsudku vzdala.**

(Rozh. ze dne 23. dubna 1919, Kr II 62/19.)

Nejvyšší soud vyhověl stížnosti matky nezletilé obžalované do usnesení krajského soudu v Uh. Hradišti, kterým byla dle § 1 č. 1 zákona ze dne 31. prosince 1877, č. 3 ř. z. z roku 1878 odmítnuta její zmateční stížnost ohlášená ve prospěch nezl. obžalované, zrušil v odpor vzaté usnesení a nařídil soudu nalézacímu, aby ve věci po rozumu § 2 odst. 5 zák. cit., pokud se týče § 285 tr. ř. dále jednal.

## Důvody:

Nezletilá, 18 let stará obžalovaná prohlásila dle protokolu o hlavním přelíčení v souhlase se svou matkou, která při hlavním přelíčení byla přítomna, že se vzdává opravných prostředků, a byl jí na její žádost povolen odklad trestu. Kromě matky obžalované žije též její otec, v jehož domácnosti obžalovaná s ostatními členy rodiny bydlí. Se zřetelem k § 282 tr. ř., dle něhož jsou rodiče obžalovaného nezletilce oprávněni, i proti jeho vůli ohlásiti v jeho prospěch zmateční stížnost proti rozsudku jej odsuzujícímu, není zajištěno žádné pochyby o tom, že se mohou oba rodiče za jeho souhlasu vzdáti tohoto opravného prostředku. Učinila-li tak pouze matka bez souhlasu a zmocnění svého manžela, který jako otec je dle § 152 obč. zák. povinen, své nezletilé děti zastupovati, nelze o vzdání se opravného prostředku v pravdě mluvit a nemá proto významu ve smyslu čís. 1 § 1 zákona ze dne 31. prosince 1877 č. 3 ř. z. z roku 1878 okolnost, že matka obžalované souhlasila se vzdáním se zmateční stížnosti, projeveným nezletilou dcerou. Neměl proto nalézací soud odmítnouti a limine zmateční stížnost ohlášenou matkou obžalované, v níž tato praví, že tak činí z rozkazu otcova resp. manželova, dokud aspoň nevyšetřil, zdali nedal otec opravdu své manželce příkaz, aby zmateční stížnost podala, třeba se jí nezletilá obžalovaná dříve vzdala. Soudu nalézacímu bylo uvážiti, že rodičům nezletilce nemůže býti lhostejno, že týž snad z nezkoušenosti nechá vejíti v moc práva rozsudek, který ho trvale zatíží, ale zároveň se i cti jeho rodičů dotýká. Otec obžalované neohlásil sice sám osobně formálně zmateční stížnosti, čehož vzhledem k tomu, co bylo shora řečeno, nebylo ani potřebí, poněvadž však tím, že se připojil ku stížnosti své manželky, kterou tato podala proti odmítnutí ohlášené zmateční stížnosti, dal na jevo, že s ohlášenou zmateční stížností souhlasí, není třeba dalšího jeho výsledku v tomto směru. Poněvadž nelze tedy míti za to, že by rodiče nezl. obžalované se byli vzdali zmateční stížnosti a opačný názor vyslovený v naříkaném usnesení nalézacího soudu spočívá na právním omylu, jest shora uvedené usnesení dle § 2 cit. zákona odůvodněno.